

Ligeledes kan der være risiko for interessesammenfald ved nært familiemæssigt tilknytningsforhold til en person, der indgår aftaler eller deltager i ledelsen af det selskab, der indgår aftale med. Dette gælder endvidere i forhold til andre nærtstående som f.eks. samlever og disses børn. De gældende bestemmelser omfatter ikke pårørende til de nævnte personer.

Det foreslås derfor, at hvis medlemmer af selskabsbestyrelsen, afdelingsbestyrelsen, forretningsførereren eller en funktionær, disses nære slægtninge eller andre nærtstående deltager i ledelsen af eller i øvrigt har en nær tilknytning til en person, et selskab, en forening eller en anden privat juridisk person, skal boligselskabets aftaler med disse personer eller selskaber m.v. i retsforhold om grundsalg eller om entreprenørvirksomhed, leverandørvirksomhed, arkitektvirksomhed, advokatvirksomhed eller lignende virksomhed godkendes af kommunalbestyrelsen.

Forslaget vil give kommunalbestyrelsen mulighed for at vurdere enhver mulig interessekollision.

Om den pågældende deltager i ledelsen vil formentlig sjældent give anledning til tvivl. Således må ikke blot direktører og overordnede funktionærer, men i almindelighed også f.eks. medlemmer af bestyrelse eller repræsentantskab anses som omfattet af bestemmelsen.

En nær tilknytning til en juridisk person vil ikke blot foreligge, for så vidt angår en indehaver eller kommanditist, men efter omstændighederne f.eks. også i forhold til den, der er aktionær, anpartshaver, kreditor eller debitor.

Aftaler der indgås mellem boligselskabet og de nævnte personer eller selskaber m.v. skal godkendes af kommunalbestyrelsen. De nævnte personer eller selskaber m.v. kan således godt deltage i en licitation, som boligselskabet afholder. Såfremt der agtes indgået en aftale med et af de nævnte selskaber, skal kommunalbestyrelsen forinden forelægges aftalen til godkendelse.

Forslaget er en naturlig følge af samfundsudviklingen. Virksomheder drives i stadig højere grad i selskabsform. Den kreds af personer, der risikerer interessesammenfald, er derfor udvidet. Forslaget skal endvidere ses i lyset af forvaltningslovens regler om inhabilitet, der gælder for den offentlige forvaltning.

Til nr. 12

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring i nr. 11.

Det foreslås, at afgrænsningen af de familiemæssige forhold til personer i sidelinien udstrækkes til og

med den pågældendes søskendebørn. Ved andre nærtstående menes tilknytningsforhold, der ikke beror på ægteskab, men samlivsforhold samt plejeforhold.

Til nr. 13

Der er tale om en redaktionel ændring.

Til nr. 15

Det har hidtil kun været muligt ved hjælp af forsøgsbestemmelsen i § 62 a i lov om boligbyggeri at etablere almenyttige boliger gennem påbygninger og tilbygninger til eksisterende almenyttige afdelingers ejendomme. Med forslaget etableres der en direkte hjemmel til gennemførelse af disse projekter.

Det overlades herefter fuldt ud til kommunalbestyrelsen at administrere sagsbehandlingen af sådanne støtteansøgninger ud fra de gældende støtteregler efter boligbyggeriloven på samme måde som for ansøgninger vedrørende støttet nybyggeri.

Der gælder som udgangspunkt de samme bestemmelser som for tilsagn til nybyggeri, herunder om boligstørrelser og rammebeløb.

Da der ikke er tale om udgifter til grundkøb, skal der dog som udgangspunkt ske en reduktion af rammebeløbet med 16 pct, jf. bekendtgørelse nr. 783 af 3.12.1991 om offentligt støttet byggeri efter lov om boligbyggeri med senere ændringer.

Der henvises iøvrigt til de almindelige bemærkninger ad I.

Til nr. 16

Ændringen er af redaktionel karakter som følge af ændringer i realkreditloven.

Til nr. 17

Boligministeriet har undertiden modtaget henvendelser fra kommuner og selvejende ungdomsboliginstitutioner, hvor flere institutioner i samme kommune ønsker at blive sammenlagt til én institution. Disse sager drejer sig også om overførelse af det meddelte tilsagn om statsstøtte til den nye institution, og forudsætter en konkret vurdering af de økonomiske og andre særlige forhold, der begrundes de fremsatte ønsker. Adgangen til at sammenlægge institutioner vil også kunne komme på tale i de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen skønner, at en sammenlægning kan sikre, at driften hermed kan tilrettelægges mere administrativt rationelt og hensigtsmæssigt. En sådan sammenlægning vil kunne gøre en ungdomsboliginstitution mindre økonomisk sårbar og sikre den økonomiske stabilitet.